

# Подтикване към праведност

**Ключови стихове:** „Ако казваме, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас. Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.“  
**1 Йоан 1:8,9**

**Избрани стихове:**  
**1 Йоан 1:5-10; 2:1-8**

Учените смятат, че това послание е написано около 90 г. сл. Хр. Към този момент християнството е достигнало значителна популярност и вярващите са разпръснати из целия езически свят. Много неща в християнството го правят привлекателно за гръцките философи от онова време. Те обаче се опитват да го съчетаят с езическите си философии и много от тях стават така наречените „християнски философи“. Апостол Павел предупреждава, че това е

„противопоставяне на идеи, които лъжливо се наричат знание“. 1 Тимотей 6:20

Посланието на Йоан е написано, за да укрепи християните срещу тези подривни учения на философите. Той ги увещава да се придържат само към ученията на Исус и апостолите и да считат тези философски учения за лъжи. Всички такива лъжеучители трябвало да се считат за представители на „многого антихрист“ или противници на Христос, за които апостол Йоан предупреждава, че „и сега“ са в света. 1 Йоан 2:18

Целта на Йоан при написването на това послание беше да ги подтикне към праведност: „Пиша ви, деца, защото вашите грехове са ви простени заради Неговото име. Пиша ви, бащи, защото сте познали Този, Който е от началото. Пиша ви, млади мъже, защото сте победили лукавия. Пиша ви, деца, защото сте познали Отца. Пиша ви, бащи, защото сте познали Този, Който е от началото. Пиша ви, млади мъже, защото сте силни, и Божието слово пребъдва във вас, и сте победили лукавия.“ 1 Йоан 2:12-14

По времето, когато е писал това, апостол Йоан е бил доста възрастен. Той е станал много мек по характер поради преживяванията си и затова е говорил много нежно както на зрелите, така и на

новоповярвалите. Той е желал те да осъзнаят важната отговорност да се въздържат от греха, да продължат в Божията любов и по този начин да узреят в Христос.

Забележителен е фактът, че по-голямата част от християните никога не изпитват пълнотата на радостта, мира и благословието, които биха могли да притежават. Мнозина се задоволяват с първите принципи на учението на Христос и като „бебета“ не продължават по-нататък към пълното развитие на тези принципи в жертва и служение. (1 Коринтяни 3:1). Йоан желаеше да разбуди умовете и сърцата на вярващите, за да оценят и използват привилегиите си в Христос, така че да могат да растат и да се развиват в Него.

„Това, което беше от началото, което сме чули, което сме видели с очите си“, от началото на служението на Исус, беше свидетелството на Йоан. (1 Йоан 1:1). Той и другите апостоли бяха видели Христос в живота и смъртта му; видели го бяха след възкресението му; знаеха, че тези неща са истина. Апостолите претърпяха загубата на всичко, проповядвайки словото на Истината. Филипяни 3:8

Свидетелството, на което се основава християнската вяра, не е човешко, а Божие. Човекът нямаше свидетелство по този въпрос,

което да си заслужава да бъде чуто, докато Бог не проговори, първо чрез Исус, а след това чрез апостолите. Тъй като те видяха и познаха Исус, ние имаме тяхното сигурно свидетелство, а „свидетелството им е истинско“. Йоан 21:24